

1867-04-04

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 indeholder s. 4 og 1

Foto 2 indeholder s. 2 og 3

Foto 3 indeholder s. 5 og 8

Foto 4 indeholder s. 6 og 7

Afsendersted:

Firenze

Arkivplacering:

Mappe 11 nr. 02 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Lykønskings-brev fra Firenze i anledningen af P.C. Skovgaards fødselsdag. Janus La Cour skriver om sit arbejde. Han skriver om hvad han har set i Firenze, hvilke kunstnere han er optaget af, samt at han ser frem til at komme hjem.

TRANSSKRIFTION

Firenze 4 April 1867.

Gode Hr Skovgaard!

Rigtignok burde mit Brev være i Rosenvænget idag, istedetfor at blive skrevet i Firenze, men jeg haaber de vil undskylde Forsinkelsen, og i Anledning af Deres Fødselsdag idag modtage min hjertelige Lykønskning. Af Overskriften har De nu vel allerede sluttet at jeg er paa Hjemrejsen, for en halv Snes dage siden forlod jeg Roma, omendskjønt jeg ikke blev rigtig færdig med mine Vinterarbejder, Grunden er at jeg var kommen til det Punkt enten at forlænge Opholdet i Syden endnu meget længere, eller tage det overtværs og rejse pludselig afsted. Jeg har allerede i længere Tid, lige siden min

●2●

første Tour i Sabinerbjergene gaet med et Billede i Hovedet, saadan en varm tør Dag, henover nøgne Strande og derude, vild og øde og ensom, men Tanken kunde ikke vinde rigtig Form, imidlertid begyndte det at kløre sig og midt i Februar begyndte jeg paa et saadant [Overstreget:?] Billede, maaskee temmelig stort, da jeg jo ikke havde saa meget Studium eller Kjendskab til et saadant Motiv, som der vistnok fordres for at give Billedet Fylde. Jeg arbeidede paa Kraft en 3 Ugerstid, men saa var jeg ogsaa opslidt og al min Lyst til dette Billede var forbi, jeg indsaa jeg kunde ikke løse denne Opgave uden at tage en hel Del Studier til det, og naar jeg tog ud i Bjergene for at gjøre det, da var jeg vis paa,

●3●

at jeg vilde have det helt anderledes, og derfor kasserede jeg det, og for ikke at vakle og vrøvle spændte jeg det af Rammen og satte det op i en Andens Værksted, der staar det nu, og jeg har egentlig ikke fortrudt det, thi jeg er saa træt og længes inderlig efter de hjemlige Egne. Paa den anden Side var det nær ved at jeg kunde have faaet Lyst til at blive hernede et Aar eller to endnu, thi et dejligt Land er det jo, og Fylde og Friskhed har jo rigtignok Livet i Roma i høj Grad; nu begyndte ogsaa Motiverne at vælte ind paa mig, istedetfor at jeg tidligere stadig havde tænkt paa Dansk, jeg mener med Hensyn til Motiver, saa begyndte jeg nu virkelig at Tænke paa italiensk, men

●4●

ved siden heraf laa dog en stærk Længsel efter Hjemmet, en Følelse af at kun hjemme kunde jeg faa rigtig Ro til nu at begynde ligesom fra for igjen. Hvorvidt jeg nu virkelig har haft nogen egentlig Nytte af denne Reise, ja det er vel vanskeligt for mig at sige, noget slukøret kommer jeg jo nok hjem, mine Arbejder er jeg rigtignok ikke tilfreds med, og den gamle Vise, med Haabet til Fremtiden, den bliver jeg nu snart for gammel til at synge, skjønt jeg ikke har Andet at gjøre, imidlertid Mod og Lyst til rigtig at tage fat naar jeg kommer hjem paa Tordenskyer, Rugmark, Bøgeskov og Bølger det har jeg, og derved faaer jeg lade mig nøje. Jeg vilde nu gjerne sende Dem en Hilsen fra den skjønne Stad ved Arno, men jeg veed ikke, hvor jeg skal be

●5●

gynde, min første Gang, da jeg henimod Aften var kommen her til Staden var naturligviis til Domkirken, og jeg blev og bliver hver Gang jeg spadserer derhen og det er næsten daglig, stadig slaet af det Spil og Liv og Ynde i denne mægtige Bygning, især er jo Klokketaarnet vidunderlig fint og skjønt; Hvorhen man gaaer er der jo Noget at see paa i denne underlige By, paa Grund af Gigt i Nakken har jeg ikke faaet Strozzi rigtig beseet endnu, thi Gaden er saa smal, at man rigtignok maa bøje sig stærkt tilbage for at see denne Bygning, og som sagt min overnævnte Svaghed vanskeliggjør denne Bevægelse. Fra Malerisamlingerne, hvor jeg daglig tilbringer en 5 á 6 Timer, har jeg vel ogsaa mange en Hilsen til Dem, især havde jeg længtes efter de to Landskabslige

●6●

Ting af Rubens, da jeg, med Undtagelse af et Par Smaating i Paris, ikke har seet noget Landskab af ham, og derimod hørt saa meget derom, ja det er kostelige Ting, jo mere jeg seer paa dem jo kjærere bliver de mig, om dem som om meget Andet vil jeg imidlertid ikke skrive, men opsætte til mundtlig Drøftelse, hvilket jeg haaber omtrent vil skee om en Maanedstid. Her er et deiligt Billede af Dubbalo som De maaske ogsaa husker, det hænger i Palazzo Pitti. Jeg standsede paa Vejen hertil fra Roma i Perugia, og havde en deilig Dag der, man har samlet en del sammen fra Kirker og Klostre og deraf lavet et lille Galleri af den umbriske Skole.

[Overstreget:og] Om Eftermiddagen saa jeg i et Kloster lidt uden for Byen nogle Billeder af Perugino, som glædede mig meget, ja

●7●

her i Kunstakademiet er der da ogsaa et kosteligt Billede af ham. Idet hele taget jeg kan saa godt gaa ind paa Alt før Rafael, men Alt det som kommer efter den store Tid, disse Caraccin o.s.v. ja den er jeg næsten bange for,

jeg tør ikke sige mere om den for, ikke at forsnakke mig. Ogsaa for store Bousgaard og store Byer begynder jeg at faa en uhyggelig Rædsel, naar jeg derfor nu bliver færdig her i Firenze, faaer seet lidt paa Francia i Bologna, været i Venezia, faaet rigtig set paa Leonardo i Milano, saa stikker jeg med stor Fart over Alperne, reiser med Feltog igjennem Tydskland, ogsaa, ja saa er det gjort. Vil De nu hilse Alle, som bryde Dem om en Hilsen fra mig, gid jeg maa træffe Alt vel i Rosenvænget, naar jeg kommer.

De venligste Hilsner til Deres Kone, Bør

●8●

nene, Zacho og selv være De hjertelig hilset

Med Højagtelse Deres forbundne

Jannus la Cour

und Vidne først læs dog en stærk Søng
efter Gjennem, en Sælde af et kær hjem
med bændt jø for rigtig de til min at
brøjndt ligesom for for siggen.
gjennemt jø min vinkelig for først nogen
egentlig Nytt af denne Lige, ja det
er nok vanskeligt for mig at sige, men
gød først komme jø jo nok hjem,
minne Lovende er jø rigtig nok ikke til
født med, og den gamle Sids, med
født til Tjeneste, den bliver jø
min først for gammel til at sige, stjerne
jø ikke for andet et giv, indtil
Med og Ligt til rigtig et bage det naar jø kom
med hjem og Lovende, Lige, Lige, Lige
og Sids at for jø, og den for jø
lød mig mig. jø vil min givne først
den en jø for fra den stjerne Det med
den, men jø med ikke for jø skal be.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe II Nr. 24

Friense 4 April 1867.

Gode for Skovgaard!

Rigtig nok bænd mit Læs som
i Lovende angde idag, ifald for et blin
skand: Friense, men jø først de
vil indtjeld Lovende, og i andet
ning af den Lovende idag medtage
min fjendtlige Lige. Af den
skand for de min nok allerede først.
at at jø er den Lovende, for min
født denne Tage først født jø den,
 Lovende jø ikke den rigtig først
med min Lovende, Lovende
er at jø var kommen til det først
inden at Lovende Lovende i Lovende med
min meget Lovende, eller bage det over,
 Lovende og rigtig Lovende, jø for
allerede i Lovende Lovende, Lovende min

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

første Læs i Tabernakelbygningen, og
med et Lilled i Jernst, faadan en
naam his Dag, fæmest de megen
Hvudsag Svær, vilde og ald gæmpe
men Døsten kind ikke vilde rigtig
Jone, imidlertid begynde de at kære
fj. og vilde i Tabernakel byggede de gæ
et fædant kære Lilled, maatte
kære vilde, da de jo ikke fandt
fæ meget Hvudsag eller Tjænkstæl
til et fædant Mæst, fæm de vilde
nok fædant for et gæm Lilled Tjænk.
Jeg vilde gæm Tjænk en 3 Uger sid
men fæ nok de gæm og al
men Ljst til alle Lilled nok fæm,
jeg vilde jeg kind ikke lise Jone
Og gæm vilde at tage en fæm Lilled
Ljst til de, og nok de tag ud i Ljst
en for et gæm de, da nok de vilde gæm,
et jeg vilde fæm de fæm andelude, og
Ljst fæm fæm de, og fæm ikke et
vokte og vilde fæm de de af Sam
men og fæm de og i en Lilled Tjænk
fæm, de fæm de vilde, og jeg fæm
egentlig ikke fæm de de, fæm de
vilde nok og nok vilde vilde de
fæm vilde Ljst. fæm de andelude
vok de nok vilde et jeg kind fæm fæm
Ljst til et vilde fæm de et Ljst eller
de andelude, fæm de vilde Ljst de de
de, og Ljst og vilde fæm de vilde
nok vilde i Ljst i fæm de, vilde
begynde gæm Mæst men et vilde vilde
gæm vilde, fæm de et jeg vilde vilde
fæm fæm de gæm de, jeg men vilde
fæm vilde til Mæst, fæm begynde de
vilde vilde et vilde gæm vilde, men

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

min, Lachs og pels var i fortid's tilfald,
med jagepelt sine forbandene
Larus la Gant.

gjød, min første Gang, da jeg første
Gang var kommen til Nidaros var
retstidigt til Dombroden, og jeg blev
og blev for at Gang jeg havde set
og det er udsten Dagle's, stadij flædt
at det Ogil og Lur og Gud i disse nye
nye Lygning, hvis er jo Døkketaarnet
vidunderlig fint og skönt; foruden
gæmte er der jo meget et for i disse nye
nye Læg, som Gømed af Gigt i Nakkens
jeg ikke faar Otrøzzi rigtig højt udsten
Hj Gøden er for finel at man rigtig nok
med nye sig stærkt tilbøge, for et for
disse Lygning, og som sagt min anseelse
de Otrøzzi næsteligge disse Lægelpi.
Den Nidarosfamiljens, forer jo Dagle's til
bringer en 5 i 6 Linn, forer jo nok affør
mange en jølfen til disse, hvis fandt
jeg længere efter de to landkabetige

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 2 B

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ting af Stribet, da jeg, med Tredagelpe for i Dønstakenduen er der, da og for et Kiste
af et fjer Saccating i Paris, ikke for lig Lilled af fjer. F de hle begt jo
for noget Landtkab af fjer, og skrivet kan for gadt gaa ind gaa Alt for Saccat,
for for meget drans, ja det er kostelig, men Alt det for kommer efter den for
ting, jo mere jo fjer gaa den jo hjer lid, disse Caraccis o. s. v. ja den er jo
er blise de mig, om den for om noget næsten konge for, jeg hie ikke fjer men
Andt vil jo imidlertid ikke skive, men om den, for ikke et forprekte mig. Og
agfotte til uendelig dræftelpe, spæltet jo for for gter Saccat og gter Saccat.
fæter mitant vil gter om en Maande, gjerde jo et for en i fjerlig Saccat, men
lid. for er et dygt Lilled af Døstet, jo det vil blive forde for i Saccat,
for de Saccat og for fjer, et fonger i fjer for lid gter Saccat i Bologna,
Palazzo Pitti. jo Saccat gter Saccat, for i Venezia, fjer ingtis for gter Saccat
for til for Roma i Saccat, og fjer en vardo i Milano, for stikket jo med gter
dygt dag der, men for fjerlet en gter Saccat over Algeme, ingtis med Saccat ingtis
fjer for Kirker og Saccat og Saccat men Saccat, og for, ja for de det gjerde.
lovst et lille Galeri af den i Saccat Saccat vil de vil fjer Alle, for ingtis den
Wald, og om Saccat Saccat for for i om en fjer Saccat ingtis. gjer jo mere hjerde
et Saccat lid ingtis for Saccat ingtis Lilled, Alt vil i Saccat ingtis men jo kommer,
af Saccat, for gjerde mig ingtis, ja ingtis Saccat ingtis til det Saccat, Saccat.